

N:o 34.

Af herr **O. A. Brodin**, om befrielse från konsulatafgift för svenska fartyg m. m.

I Kongl. Maj:ts proposition till 1897 års Riksdag finnes af hans excellens utrikesministern anfördt till protokollet bland annat följande:

»Den stegring i konsulatafgiften, hvilken inträdt under de sista åren, synes mig gifva anledning att taga i öfvervägande, huruvida icke en nedsättning i denna afgift må kunna ske för att derigenom bereda sjöfarten någon lättnad. Innan förslag i sådant syfte väckes, anser jag dock lämpligt att afvakta ännu ett års erfarenhet, likasom det lärer vara nödigt att undersöka, hvilken inverkan en eventuel nedsättning i konsulatafgiften skulle komma att medföra i de olönade konsulernas inkomster.»

Med anledning af detta uttalande hyste i denna sak intresserade den förhoppning, att en nedsättning eller afskrifning af nu utgående konsulatafgift skulle ske.

I kongl. proposition till innevarande Riksdag erfar man af hans excellens utrikesministerns uttalande till protokollet, att som konsulatafgiften för norska fartyg vore fastställd genom lag samt att frågor, som berörde bemälda afgifter, antagas stå i nära förbindelse med de mellan rikena pågående förhandlingar, hvilkas resultat då ännu icke föreläge, så ansågs nödigt afvakta den utredning och förslag, som af sagda komité kunna komma att i hithörande afseende afgifvas.

Om denna afgift förr kunnat anses mindre betungande, då hufvudsakligast mindre segelfartyg funnes, hvilka under ett kalenderår anlöpte få hamnar, så är ej förhållandet så nu. Stora ångfartyg hafva under senaste åren inköpts till Sverige, och finnas sådana, hvilka i konsulatafgift få erlægga cirka 150 kronor i hvarje hamn de besöka, der konsul finnes. Då ångare besöka ett stort antal hamnar under året, så blir detta en ganska

betungande utgift utan någon valuta, ty det biträde, som konsuln lemnar, betalas dessutom efter taxa.

Under 1888 års riksdag motionerade jag i samma ämne i motion n:o 42, under 1889 års riksdag i motion n:o 80, under 1892 års riksdag i motion n:o 198, under 1893 års riksdag i motion n:o 38 och till hvilka motioner jag tager mig friheten hänvisa.

Denna skatt på svenska fartyg är pålagd på administrativ väg och sålunda stridande emot § 73 i regeringsformen. Då mina föregående motioner i samma syfte afstyrkts hufvudsakligen på grund af unionella förhållanden, tager jag mig friheten erinra, att gent emot Norge är väl likgiltigt, om sjöfartsnäringsen eller svenska staten betalar Sveriges andel i konsulat-kassans utgifter, och det förhållande, att konsulatafgiften är fastställd genom lag i Norge, kan väl ej vara skäl för att denna, mot grundlagens tydliga bud pålagda skatt fortfarande skall betalas af svenska redare. Det åligger svenska staten att betala Sveriges bidrag till konsulat-kassan intill dess svenska Riksdagen beslutat denna skatt på fartyg och Kongl. Maj:t densamma stadfäst.

Denna skatt på svenska fartyg blir så mycket orättvisare som norr-männen, genom att antaga den engelska mättningsregeln, faktiskt förskaffat sig en nedsättning med cirka en femtedel emot hvad svenska fartyg, mätta enligt tyska regeln, få betala. Under åberopande för öfrigt af hvad jag vid Kongl. Maj:ts propositions remiss yttrat, tager jag mig friheten hemställa,

att Riksdagen behagade besluta, att svenska fartyg från och med 1898 befrias från erläggande af den konsulatafgift af 6,35 öre per registerton, som nu utgår, samt att ett förslagsanslag, beräknadt att ersätta det bidrag, konsulat-kassan härigenom går förlustig, upptages i riksstaten för 1898 att för sagda ändamål användas.

Om remiss till statsutskottet anhålles.

Stockholm den 24 januari 1898.

O. A. Brodin.